

Շուշանիկ Կուրդիւնյան

Նա է, ասում են

Նա՛ է ասում են . . . բանաստեղծուհին —

Եվ լո՛ւռ, ակնապիշ նայում են դեմքիս.

Ոմանք հիասթափ մնում են՝ որ հին

Տճե՛ւ ու անգարդ շորեր կան հագիս:

Նա՛ է ասում են . . . բանաստեղծուհին —

Անսովոր ոչինչ՝ կին է հողեղեն . . .

Օ՛ մարդիկ գուցե տեսնե՞լ կուգեին

Ուսերիս թեւեր, դեմքս՝ լուսեղեն . . .

Դու ոչի՛նչ չասիր . . . բայց դու տեսար ինձ.

Ձեռքս բռնեցիր դողդոջուն եւ հեզ —

Այդ ակնթարթում իմ անկեղծ սրտից

Այնպե՛ս ջերմագին սիրեցի ես քեզ . . .

1907